

Nr 205.

Uppläst och godkänd hos Första kammaren den 29 maj 1911.

— — — — Andra kammaren den 29 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen angående åvägabringande af utredning rörande åtgärder mot faran af kronisk arsenikförgiftning.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 12).

(Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 9).

Till Konungen.

Inom Riksdagen hafva framställningar gjorts i syfte att få till stånd en utredning rörande de åtgärder, som böra vidtagas för motverkande af kronisk arsenikförgiftning genom sådana handelsvaror, hvarom förmäles i gällande giftstadga af den 7 december 1906.

Enligt nyssberörda stadga är saluhållande eller försäljning förbjudet beträffande i stadgan angifna varor, för den händelse prof där af föreskrifven storlek, bestämd i kvadratcentimeter eller gram, vid undersökning enligt fastställd metod befinnes innehålla arsenik utöfver viss angifven myckenhet.

Om införandet af nämnda kvantitativa bestämningsmetod måste anses hafva varit ett steg i rätt riktning, så torde detsamma icke kunna sägas beträffande stadgandet om den högsta arsenikhalt, hvilken enligt den nya stadgan blef tillåten, enär i densamma medgifves en fyra till fem gånger högre arsenikhalt än den tidigare högst tillåtna och beträffande vissa varuslag, såsom väfnader, filter, garn, ännu mera.

Följderna af bestämmelserna i den nya giftstadgan hafva icke heller dröjt att visa sig. Enligt hvad Riksdagen erfarit, är det nämligen numera så godt som omöjligt att erhålla ett absolut arsenikfritt kostymtyg af ylle eller ullgarn för strumpor, och är vårt land formligen öfver-
svämmadt af varor, innehållande större arsenikmängd än den enligt förutvarande bestämmelser högst tillåtna.

Inom Riksdagens vederbörande utskott har utredning förebragts i syfte att utröna huruvida ofvanberörda ökade arsenikhalt hos en del salubjudna varor kunde anses innebära någon större risk eller i hvad mån omständigheterna gifvit vid handen, att menliga följder i större omfattning däraf redan uppstått. Af denna utredning inhämtas, att fallen af kronisk arsenikförgiftning syntes vara synnerligen ofta förekommande och efter allt att döma stadda i rask ökning, samt att det af vårt lands klimatiska förhållanden betingade bruket af innanfönster och tätlistor gjorde, att äfven små arsenikmängder i våra bostäder verkade på helt annat sätt hos oss än i mildare klimat, där luften mera fritt finge spela in i bostäderna och bortföra de giftiga arsenikföreningar, som eventuellt uppkommit.

Under åberopande häraf får Riksdagen, som finner det vara uppenbart, att en revision af nu gällande bestämmelser angående tillåten halt af arsenik i salubjudna varor är af verkligt behof påkallad i syfte att kraftigare än nu kan ske hindra uppkomst af arsenikförgiftning, anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t genom sakkunniga låta utreda, hvad från det allmännas sida bör göras för att i möjligaste mån upptäcka, förebygga och motverka faran af kronisk arsenikförgiftning samt vidtaga de åtgärder, hvartill utredningen föranleder.

Stockholm den 29 maj 1911.

Med undersåtlig vörndnad.
